

1848-, Kossuth-, Petőfi-, Táncsics eszméit valósítja meg a népi-demokrata Magyar Köztársaság!

A Szövetkezeti Értesítő

Mit kapunk jegyre?

Cukor:
Feln. 40 dg kristály; „B” jegyre 30 dg kocka, gyermek. 60 dg kristály; „B” jegyre 30 dg kocka; terh. és szopt. anyák pótlójának „E” szelvé. 20 dg kristály; 65 egyen. felültek 3. szelvé. 20 dg kristálycukrot kapunk III. 31-ig.
Finomliszt:
Feln., gyermek. 1. Hetszelvé. 30 dg
Zsír: Feln., gyermek. febr. zsíradék-szelvé. 45 dg olaj, vagy margarin. — Rendőr pótlójá febr. VII. szelvé. 35 dg olaj, vagy margarin március 31-ig.
Bab: Feln., gyermek. 50 dg
Burgonya: Feln., gyermek. 20. szelvé. 50 dg

Az Általános Fogyasztási, Termelő- és Értékesítő Szövetkezet hivatalos közlönye

II. évfolyam 6. szám.
Budapest, 1948. március hó 15

Ara: 20 fillér

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest IX. Ferenc körút 14. szám
Telefon: 189-276

SZÁZ ÉV

kellett hozzá, hogy az 1848-ban föllángolt és lesorvasztott szabadságharc végül is győzelmet arasson. E győzelem előtt kevéssé múlt, hogy nem teljesült a jóslat: „a sirt, hol nemzet sülyyed el...” Történelmünk leggyászosabb zuhanásából nem sülyyed el... Történelmünk sír szája előtt újjászülettünk, évszázados rabságunkból szabaddá lettünk. A legtragikusabb halál, a nemzetpusztulás réme iszonyodott fel, barna-zöld hulla színével Magyarország fölött, 1944-ben. A sántáni katasztrófa hazánk boldogságává bővülődött 1945-ben. Páratlan varázslat a világtörténelemben. Halál helyett: születés. Rabság helyett: szabadság. Amiről ezer esztendő vésein keresztül, legjobbjaink álmodoztak, amiért legvitézebbjeink verekedtek, legértékesebbjeink elpusztultak: a magyar ember nem rab többé. Árpád földje ismét a magyarok szabad hazája lett. Fenséges igazságszolgáltatása az erkölcsi világrendnek: a magyar szabadságharcot 1848-ban a cári seregek verték le, a magyar szabadságot 1945-ben a Szovjet-Únió vörös seregei adták vissza elgyötört országunknak. 1848-ban cári kényszer hajtott hazánkba az orosz hadakat győzelmes, dicsőséges szabadságharcunk megfojtására, 1941-ben a Horthy-fasizmus kényszerítette a magyar honvédeket, hogy gyilkolva betörjenek a világ dolgozóinak boldogságáért dolgozó, békeszerető szovjet népek német hordákdúlta hazájába. Néhány hónappal azután, hogy a szovjet kormány, nemes és baráti gesztussal, bölcs útmutatással, ünnepélyesen visszaadta Magyarországnak az 1848-as hadjáratban legyőzött magyar seregektől zsákmányolt zászlókat. A nagyszerű szimbólum közérthető volt: figyelmeztetés az

A magyar nép

*Szabad a magyar nép, szabad valahára,
Kinek láncot vertek kezére, lábára,
S görbedt derekával a rabigát vont,
Mintha csak állat és nem ember lett volna.*

*Szabad a magyar nép, fejét földtarhatja,
Kénye kedve szerint kezét mozgatja,
S mely előbb mint bilincs őt szorította
A vasat mint kardot ő szorítja mostan.*

*Szabad a magyar nép... lejárt napod, német!
Nem táncoltatod te többé ezt a népet,
S pióca módjára nem szívod a vérét,
Megfizette isen gonoszságod bérét.*

*E földön legyen úr a tót vagy a német?
E földön, hol annyi vitéz magyar vérzett!
Magyar vér szerezte ezt a dicső hazát,
És magyar vér ezer évig őtalmazá!*

*Nincs itt urasága csak az egy magyarnak,
S kik a mi te únkra állani akarnak,
Azoknak mi állunk teje tetejére,
S vágjuk sarkantyúnkat szíve közepébe.*

*Vigyázz, magyar, vigyázz, éjjel is ébren égy!
Ki tudja, mikor ű rajad az ellenség?
Ha eljön, úgy jöjön, hogy készen találjon,
Még féltalont se maradjon az ágyon!*

*Haza és szabadság, ez a két szó, melyet
Először tanulton dajkáitól a gyermek,
És ha a csatában a halál e-éri,
Utószor e két szó! mondja ki a férfi.*

Petőfi Sándor

1848-as szabadságharcra, amelyet a német-osztrák elnyomás pusztulás borzalmaiból a Szovjet-Únió az 1848-as szabadságharc megvalósulásába emelte fel. A világos emlékeztetés, halálra vált Hazánkat. A ma célmutatás, baráti kéznnyújtás gyarság egyik legnagyobb ünnepe, a centenáriumi, szabad népet, a centenáriumi, szabad népet, a centenáriumi, szabad népet.

heti. A szabadság nemcsak jog, hanem kötelesség is. Szabad népnek tisztelnie kell a szabad és békeszerető népeket. A szabad népeknek össze kell fogniok a leigázott népek felszabadítására. Meggyalázza tulajdon szabadságát az a nép, amely eltűri, hogy más népeket rabságba becsutelenítsenek. Az Októberi Forradalom felszabadította a nőt a családi rabságból és egyenrangúnak jelölte ki helyét a férfi oldalán. Felszabadította a dolgozó embert az elnyomó osztályok kizsákmányolásából, megszüntetve a társadalmi osztálytagozódást. Felszabadította a népeket a kisebbségi sors rabságából, úniót létesítve közöttük. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom példát mutatott a világ népeinek a békére és a szabadságra. A világszabadságra és a világbékére. A III. Magyar Köztársaság elháríthatatlannak látszó nehézségeket győzött le három év alatt. A megpróbáltatások enyhültek, de még sokáig nem szűnhetnek meg. Szabad jövőnkét még súlyos válságok fenyegethetik. Soha nem ernyedő éberséggel, soha nem nyugvó értelemmel óvjuk, őrizük, ápoljuk, építsük országunk szabadságát, boldogságát. Demokráciánk eddigi eredményeivel az egész, haladó emberiség csodálatát érdemeltük ki. Népi demokratikus intézményeinkkel, újjáépítésünk iramával még a Szovjet-Únió elismerését is elértük. Dicsőséges őseink, nagyjaink, névtelen hőseink, mártírjaink emléke élő erőként vezérelje Hazánk sorának irányítót és megfoghatkozott népiünket. Legyen a múlt keserű emléke a gyilkos testvérharc közöttünk. A 100 esztendő március idusa, Magyarország történelmének hatalmas ünnepnapja, legyen az építő magyarság megbontatlan egységének, az emberibb magyar élet reményének örök ünnepe.

Nyugati László

Két ember a kirakat előtt

Férfi, nő, figyelemmel nézik a körüli kirakatban izlésesen elrendezett textilárakat.

Férfi: Nem értem, miért ragaszkodik ennyire ehhez a bolt-hoz. Itt, a körüton nagyobb a rezsi, itt neonfény van, magas házbar, több adó, mindezt nekünk kell megfizetni.

Nő: Ne haragudj, drágám, a keresetet, amit magad is kevésnek minősítesz, ha meggonolatlantul költeném, akkor nem tudnám úgy ellátni a kicsiket, magunkat és lásd be azt is, hogy mégsem járhatunk akárhogyan...

Férfi (kissé idegesen): Drágám, most az árakról van szó...

Nő (oktató hangon): Az áru árát, kedvesem, mindig a minőség szabja meg, a kis forgalom mellett kell a rezsit megkeresni, az árut nem lehet olcsóbban adni és a textilnemű között bőven akad színehagyott, állott holmi. Amit pedig itt látunk, mind kitűnő, minőségi áru. Még az a gomb is másképp van odaerősítve.

Férfi: Jó, jó, de az árak...

Nő: Nem közömbös, hogy a pullover, amit felveszek, hogy néz ki most és milyen lesz három hónap múlva. Ilyesmit az ember csak megbízható helyen vásárol. Amit itt látsz a kirakatban, nemcsak színben, minőségben is megbízható. Nézd meg a kék kombiném, a pulóverem. Az inged, amit tavaly itt vettünk, még mindig olyan, mint az új. Az ár itt semmivel sem magasabb, mint másutt, de a minőség minden igényt kielégítő. Ezért keresem fel ezt az üzletet, mert itt bizalommal vásárolhatok. A textil, bizalmi cikk. Ha innen elviszek valamit, nem érzem magam becsapottnak.

Férfi (kissé kedvesebben): Drágám, az úgy be van fejezve, tudod, hogy nem szeretem, ha legyőzől, menjünk be.

Mosolygó arccal befordultak az AFOSZ-PÓK áruházba és a férfi tette elsőnek a kilincsre a kezét... Lakenbach Artur

56.000 forinttal támogatja az AFOSZ a görög nép szabadságharcát!

„1848 szellemében cselekszel, ha támogatod
a görög nép szabadságharcát!”

A legnagyobb sikerű jótékonycélú bál a Fölszabadulás óta!

Az AFOSZ Üzemi Bizottsága az Igazgatósággal egyetértésben megrendezte a legnagyobb sikerű jótékonycélú estélyt, amelyet a Fölszabadulás óta tartottak. A „Segítséget a görög népnek!” mozgalom keretében a Park-klub összes termeiben, rendkívüli érdeklődés mellett tartották meg a gazdag műsorú AFOSZ-bált, melyen kb. 3000 ember jelent meg, hogy a magyar Szabadságharc méltóan részvételével tüntessen a görög népet pusztító diktatúra s az azt támogató nemzetközi reakció ellen és anyagi segítségével is kifejezze együttérzését a görög nép szabadságharca iránt.

Az AFOSZ-bálon megjelent a kulturális, gazdasági és politikai élet számos kiválósága, Vas Zoltán miniszter, a Gazdasági Főtanács főtákkára, Rónai Sándor kereskedelem- és szövetkezetügyi miniszter, Barcza Sándor államtitkár, Gyöngyösi János, a Kisgazdapárt főtákkára, Markovits Jenő, a P. K. alelnöke, Piros László, a Szakszervezeti Tanács főtákkárhelyettese. A vendégeket dr. Székely Pál, az AFOSZ vezérigazgatója fogadta.

Az AFOSZ ezúttal is megmutatta, hogy népszerűségével milyen eredményekre képes, ha jó-ügy szolgálatába állíthatja. Az AFOSZ 55.393.04 forinttal járult hozzá a görög nép szabadságharcának győzelméhez.

Az összeget a „Szabad Nép” útján eljuttatták a „Segítséget a görög népnek!” segélyt szervező Nemzeti Segély főtákkárságához.

„A MUNKA HŐSEI”

Az AFOSZ üzemi bizottsága ismét öt AFOSZ-dolgozót tüntetett ki pénzjutalommal, kiváló munkateljesítményükért.

Nagy Lajosné pénztárosnőt készséges, udvarias magatartásáért (110. számú áru), Moser Rezső árudavezetőt rendkívüli munkateljesítményéért (39. sz. á.), Tokaji Sándor árudavezetőt szorgalmáért, szaktudásáért (16. sz. á.), Szépföldi Zoltán segédet példaadó fegyelmességéért (118. sz. á.), Boós József hentessegédet lelkiismeretes munkájáért (159. sz. á.) jutalmazta az AFOSZ üzemi bizottsága.

Következő számunkban folytatjuk a kitüntetett AFOSZ-dolgozók névsorának közlését.

Felavatták az AFOSZ Húsüzem kultúrházát

Műsoros vacsora keretében avatták fel az AFOSZ-Húsüzem söröksáriúti kultúrházát. A rendkívüli gondnal és szeretettel készült építkezést, úgy a kőművesmunkákat, mint a berendezést, vízvezeték, csatornázási munkálatokat a Szövetkezet dolgozói maguk készítették. Áldozatkészégükkel jelentékeny anyagi kiadástól mentesítették a szövetkezetet.

A kultúrterem, amely egyúttal ebédlőnek is szolgál, 10x7 méter alapterületű, színpaddal kiképezve. Megfelelő világítás, padok, asztalok, fogasok, valamint vetítőkészülékhez és reflektorhoz szolgáló csatlakozások egészítik ki a berendezést.

Az öltöző ugyancsak 15x7 méter alapterületű, kétoldalt és közepén ruhaszekrengyekkel, jó világítással felszerelve, 150 dolgozó átöltözését teszi lehetővé. Mindket, gondosan megszert helyiség padlózata márványmozaik-lapokkal van kirakva. Tagas ablakok teszik a helyiségeket még barátságosabbá, egészségesebbé.

A mosdó- és fürdőhelyiségbe két, egyenként 8 személyes, modern, zuhanycsapos körmosdót építettek be, 7 zuhanyozóval, melyeket elválasztott fülkék határolnak. Állandó, egyenletes melegvízről külön kazán gondoskodik. A sárga keramitlap padlózatú helyiséget hófehér falicsempé burkolja, mely megnyugtató hatása mellett könnyen tisztán tartható.

A mintaszerűen gondos építkezésre, kiképzésre és berendezésre büszkék lehetnek az AFOSZ-Húsüzem alkalmazottai.

A fény felé

Valamikor aranyos templomokat építettek a fény istenének a Napnak. Illatos füst gomolygott a csillogó oltárokról. Hadifoglyokat és szép rabnőket áldoztak neki. Sok papja volt, akik arra alapozták mérhetetlen hatalmukat, hogy az ő akaratát képviselik a sötét földön. Ha egy-egy nagyhatalmú zsarnok véres háborúba indult, hogy rabszolgákat és kincseket hódítson, hosszú-hosszú ideig könyörgött az aranyosruhás papokat, hosszú-hosszú ideig szálltak a tompán harsogó pogány himnuszok a Napisten fényes arca felé. Nagy volt az ő hatalma. Nagy volt azért, mert mindenki tudta, hogy fény nélkül nincs élet, hogy életet adó sugaraival elűzi a sötétséget. Ezer nép ezer vallásában más-más neve volt, de nem akadt olyan nép, amely megtagadta volna az isteni erőt a vakítóan ragyogó napkorongtól.

Aztán változtak az idők. Új istenek jöttek, akik irtóztak a fénytől, a forróságtól, a szabadságtól. Hűvös templomokba áll-

lították szobraikat, mert szerették a homályt, szerették a sötétséget. Az emberek is valahogy elfordultak a Naptól. Túlságosan világos volt, túlságosan igaz, túlságosan irgalmas. Hiszen egyformán ontotta életet adó fényét azokra, akik lebombolták templomaikat és azokra, akik felépítették. Azt mondták róla, hogy közömbös, hogy nem törődik az önző, kicsinyes, emberi dolgokkal.

Azután újra évszázadok suhantak a végtelenségben, mint lassan szálló, nehézszárnyú madarak. Nagyvárosok épültek a nagy folyók partján. Füstben, koromban és szennyben embermilliók robotoltak a sötét műhelyek mélyén és a tömegek tompán morajló szívében egyszerre elemi erővel ébredt fel a vágy a fény, a meleg, az egészség, a Nap iránt. Ezrek vándoroltak a hegytetőkre, hogy érezzék közelükben a Napot, az élet fénylő forrását. Ezer lázadó pogány vándorolt a folyó homokos partjára, hogy egyszer egy héten áhítatosan áldozzon a Nap hatalmának, robbott elnyűtt testébe szívja a fényes korongból kiáradó cso-

dás energiát és egyheti robot után megújodjon a fényzuhatagban.

Van-e fanatikusabb, igazabb híve a Napnak, mint a proletariátus, amely egy életen át küzd a homályban a homály ellen?

Hisz-e valaki jobban a fénylő korong jelképében, a mindennapi megújulás szimbólumában, mint a munkásság, amely naponta vívja reggeltől estig tartó irgalmatlan harcát a visszafogó élettel?

Most nincsenek papjai a Ragyogó Korongnak, most nem emel fényes templomokat a hajlongó rabszolgák hada, nem áldoznak foglyokat és szép táncosnőket az aranyosruhás áldozók. De hatalmas egyre nagyobb, a hívők milliós serege egyre nő, mert ki tudja letagadni, hogy ő a Fény, ő az Élet, ő a forrása mindennek a kicsiny, véres verjétkkel befröcskölt Földön.

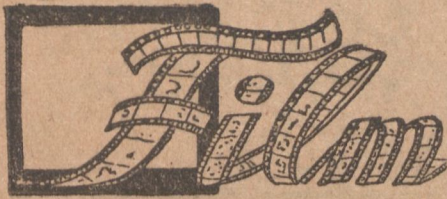
Hódoljunk hát neki, a ragyogónak, a fényesnek, hódoljunk neki, mert ő csak ad és nem kér semmit viszont. Hódoljunk neki, mert ő az, aki minden este belesüllyed az éjszakába, de minden reggel, izzó fénnel,

új harcra emeli vörösglóriás fejét a felhőbarikádok mögül.

Minden, ami a földön felépült, a nagyvárosok, a hatalmas hidak, a zúgó gépek: a proletár-erő eredménye. De volna-e élet, ha nem áradna a fény forrásából a meleg és ragyogás? Az energia, az ősi tomboló energia nyilvánul meg egyformán a munkának nekifeszülő, duzzadó izmokban és a földrezuhogó sugárban. De nemcsak hódolni kell neki, hanem harcolni is érte. Harcolni azért, hogy minden dolgozó részesüljön az életadó fényben, minden dolgozó testére zuhogjon a fénylő sugár. Harcolni kell, hogy kivezzük a homályos szemű milliókat a dohos műhelyek mélyéből, hogy elindítsuk őket, odavezessük őket arra az útra, amely a Nap felé vezet.

Minden dolgozónak joga van a fényhez. Minden dolgozónak joga van a meleghez. És a szocializmus útján haladó milliók elindultak a Nap felé, hogy magukkal sodorják a kételkedőket és habozókat, hogy mindenki számára, aki dolgozik, ki-
harcolják a fényt és meleget.

Kovai Lőrinc

„A szépség diadala,” (Színes)

Káprázatos színes film, mely-nél nem tudja a néző, min csodálkozzon, lelkesedjen, jobban: a színek tökéletességén, a felvételek nagyszerűségén, a pazar változatosságán, a közreműködők ügyességén, szépségén, a mutatóványok ötletességén, vagy a tömegek fegyvermezetségén, szeretetreméltóságán...

Aki látta az előző „Szépség”-filmeket, magától értetődően megnézi a „Diadal”-t is. Aki most lát először „Szépség”-filmet, várja majd az alkalmat, hogy a korábbiakban gyönyörködhesse. És elgondolkozhaszon...

„Moszkva”

Az a gyermekies rajongás, amelyet a szovjet ember érez világrésznyi hazája fővárosa iránt, egyik meghatározó megnyilatkozása 200 millió szovjet polgár együttérzésének. Lát-hatatlan, érzékelhetetlen és mégis sugárzó pántok tartják egybe a kétszázmillió lelket. Mint egy óriási korall a népek tengerében, vörös korall, melynek minden sejtje önálló életet él, de mégis megbonthatatlanul egybetartozik minden parány a hatalmas, vörös korall egységébe, úgy tartja össze a Szovjet-Únió nyüzsgő polgárait és minden emberi egved, magnetikus erővel a középpont — a Kreml — felé vonzódik. „Arcal a Kreml felé...”

A film egyike a legjobb kultúrfilmeknek, melyet valaha készítettek.

Ny-i

A Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége Prágában tartja meg ezévi kongresszusát

A Szövetkezetek Nemzetközi Szövetségének végrehajtóbizottsága január 23–25-ig Amszterdamban ülésezett. Foglalkozott a május 26-án Rómában összeülő központi bizottság jelentésével és előkészítette a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetségének szeptember 27–29-ig Prágában tartandó kongresszusát.

A csehszlovák szövetkezeti mozgalom ekkor ünnepli az első cseh szövetkezet megalapításának 100 esztendősi jubileumát és ez alkalomból országos szövetkezeti kiállítást rendez.

A nemzetközi kongresszus tárgyai:

a nemzetközi gazdasági együttműködés, az államosítás kérdése és a szövetkezetek.

A szövetség igazgatójává a svéd Thorsten Ohde-t választották meg, aki eddig a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetségének állandó képviselője volt az Egyesült Nemzetek Gazdasági és Társadalmi Tanácsában.

Az ÁFOSZ centenáris munkaversenye

A centenárium esztendejét, az ünnepek mellett, ország-szerte munkaversenyekkel teszik az üzemek, vállalatok dolgozói emlékeztetessé. Hősi szabadságharcunk eszméinek, 1848 erőfeszítéseinek szellemében cselekszünk, amikor az egész ünnepi esztendőn átvonuló rendkívül nagyszámú és jelentős politikai és kulturális „48-as” műsorral párhuzamosan a létfontosságú (mindenfajta) termelés növelésére általános munkaversenyeket rendeznek az ország munkás-, paraszt- és értelmiségi dolgozói.

A felbecsülhetetlen horderejű, mennyiségi és minőségi verseny, igazi népi demokratikus országépítés jelentőségét a már most megnyilatkozó külföldi sajtóhangok is kellően megvilágítják, természetesen a lapok politikai hovatartozásának szempontjai alapján...

A hatalmas arányú, centenáris munkaverseny keretében az ÁFOSZ üzemi bizottsága nagyvonalú munkaverseny-tervezetet dolgozott ki.

Az ÁFOSZ munkaverseny-tervezetének részletes ismertetésére lapunk következő számában még visszatérünk. Több mint 100.000 taglétszámú

szövetkezetünk vásárlóinak érdekeire

az ÁFOSZ üzemi bizottsága munkaverseny-tervezetében is rendkívül nagy súlyt helyezett. A helyezésekben a legmagasabb pontszámokat juttatja

a legelőzékenyebb kiszolgálóknak, valamint azoknak az árudavezetőknek, segédeknek, akik pontos mérésben, az árudák és árucikkek tiszta kezelésében kitűnnek.

Az ÁFOSZ eddig is élen járt, úgy az áruk minősége, mint a kiszolgálók jó modora tekintetében, de reméljük, hogy az induló munkaverseny eredményei, az ÁFOSZ-árak minőségében, a kiszolgálás udvariasságának fokozásában, úgy a Szövetkezet tagjainak, mind a vásárlók számának további, rohamos gyarapodásában is kifejezésre jutnak a verseny során.

Az ÁFOSZ igazgatósága 15.000 forint jutalmat szavazott meg a győztes áruá, üzem részére. A MOSZ két, győztes tisztviselő 2 heti nyaralását vállalta. Az ÁFOSZ üzemi bizottsága havonta 500 forintot oszt ki a Szövetkezet legkiválóbb dolgozói között.

Az ÁFOSZ-munkaverseny jó eredménye egyaránt érdeke a Fogyasztónak, a Szövetkezetnek és az Országnak.

Magyar Munkások és Tisztviselők Takarékpénztára Rt.
takarékosági pályázatán díjat nyert pályamű

Bodrogi László géplakatostanonc, Gyöngyös, Széchenyi utca 4.

Nyugati László

Nem hagylak el, Ember...

Költemények

(„Út” kiadása)

Nyugati László költészetének nem túlságosan kiterjedt a változatgazdagsága. De ennek keretén belül annál bensőségesebb, annál valószínűbb, annál megkapóbb és megrázóbb minden hangja. Nem versfaragónak, nem mesterembernek, hanem költőnek sorai fognak meg az övéiben. Néhol mint formaművész is remekel, de néha egy kis pongyolaság is becsúszik a versszakaiába. Éppen ez mutatja, hogy mondanivalója oly elemi erővel feszegeti lelkét, hogy magának is az a szándéka: inkább hasson olvasójára szavainak lendülete, mint ügyes csiszoltságuk kápráztasson el.

Még valami igen biztatót találhatunk Nyugati László költészetében. Legutóbbi könyve, a „Nem hagylak el, Ember...” valami befejezettséget suggerál. Ezután sokaknál már csak önmaguk ismétlése, hígítása következnek. Nyugati László, hogy úgy mondjuk, le tudja fejteni magáról előző sajátosságát és további, egészséges kísérletezéssel újabb verseiben valóban újat ad.

Tersánszky J. Jenő

Alexej Tolsztoj „KENYÉR”

Fordította: Makai Imre
(Szikra-kiadás)

Ritkán ragadja meg úgy az olvasót a történelmi idők belelelegezhető, forgatagos levegője, a történelmi valóság érinthető érdekessége, ritkán bírja érzékelhetővé tenni író, élő, vagy valaha élt hősök öldöklő küzdelemben szétfoszlott rongyait, szennyen átsugárzó tekintetét, izzadságának tapadását, lélekzetének hallható zihálását úgy, mint Alexej Tolsztoj a Szovjet-Únió alapításának korát, kortársait, „Kenyer” című hatalmas munkájában.

A legnagyobb ember, Lenin és Sztálin és a többiek a világtörténelmi korszak izzásában, előttünk élnek, harcolják, szenvedik, alkotják meg az új világot, ott, szobánk sarkában, egy rossz lámpa cejtelmes fényénél, szétrepedt bérházunk ablaka mögött...

Varázslat a művészet, a legnagyobb varázslat, — ha varázsló művészkedik velünk...

Ny.

Rovar-életpályázó
a legmegbízhatóbb

Mese a kékmadáról és az aranyfáról

Volt egyszer egy kis kék madár. Éhes volt nagyon, elrepült az aranyfához, adna neki magot, hogy éhen ne vesszen. De hiába röpödött az aranyágak között ide-oda, csak nem talált ennivaló magra, mert az aranyfának a gyümölcse is aranyból volt.

— Tépjél le egy levelet — mondotta az aranyfa a kékmadárnak — és menj be a városba. Adnak érte az emberek kendermagot, vagy tiszta búzát, mindent, mit szemed-szád megkíván.

Megköszönte a kékmadár az aranyfa jószágát és elindult az aranylevéllel a csőrében a nagy város felé. Hát amint megpihent egy sövényen, egy keservesen síró kislányra lel.

— Miért sírsz kislány! — kérdi a kékmadár.

— Hogyne sírnék, amikor már itt a tél, a hideg és nekem se cipőm, se harisnyám, hogy iskolába járhaszak.

— Sohse búsulj, te kislány — vigasztalta a kékmadár —, fogd ezt az aranylevelet, menj vele a városba és végy magadnak érte cipőt, harisnyát.

A kislány boldogan futott a város felé; a kékmadár pedig visszaszállt az aranyfához.

— Nos, jóllaktál? Mit ettél, mit ittál? — kérdi az aranyfa a kékmadártól.

— Nem ettem, nem ittam én semmit sem. Odaadtam az aranylevelet egy szegény kislánynak, akinek nem volt cipője, harisnyája.

— Ó, te kis oktondi! — korholta az aranyfa a kékmadarat. — De tudod mit, szakíts egy másik levelet és végy magadnak a városban magot érte.

Ismét elrepült a kékmadár az aranylevéllel a csőrében a nagy város felé. Hát amint egy fán megpihent, egy síró kislányra akadt.

— Miért sírsz kislány! — kérdezte a kékmadár.

— Hogyne sírnék, mikor nagyon beteg az édesanyám és nincsen pénzünk patikára, orvos-ságra.

— Sose búsulj, te kislány! — Nesze, itt van ez az aranylevél. Vegyél rajta orvosságot az édesanyádnak!

A kislány boldogan elszaladt a város felé; a kékmadár pedig visszaszállt az aranyfához.

— Nos, jóllaktál? Mit ettél, mit ittál? — kérdezte ismét az aranyfa.

— Nem ettem, nem ittam én semmit sem; odaadtam az aranylevelet egy szegény kislánynak, mert beteg volt az édesanyja, hogy gyógyszer vehessen rajta.

— Ó, te kis oktondi! — korholta az aranyfa a kékmadarat. — No, de seba, szakíts csak bátran egy harmadik levelet is és végy magadnak a városban érte mindent, mit szemed-szád csak megkíván!

Hát amint a kékmadár immár harmadszor repült a város felé, egy szegény emberre akadt, ki nek beteg falatja sem volt. Odaadta hát neki az aranylevelet, venne magának érte szalonnát, kenyert.

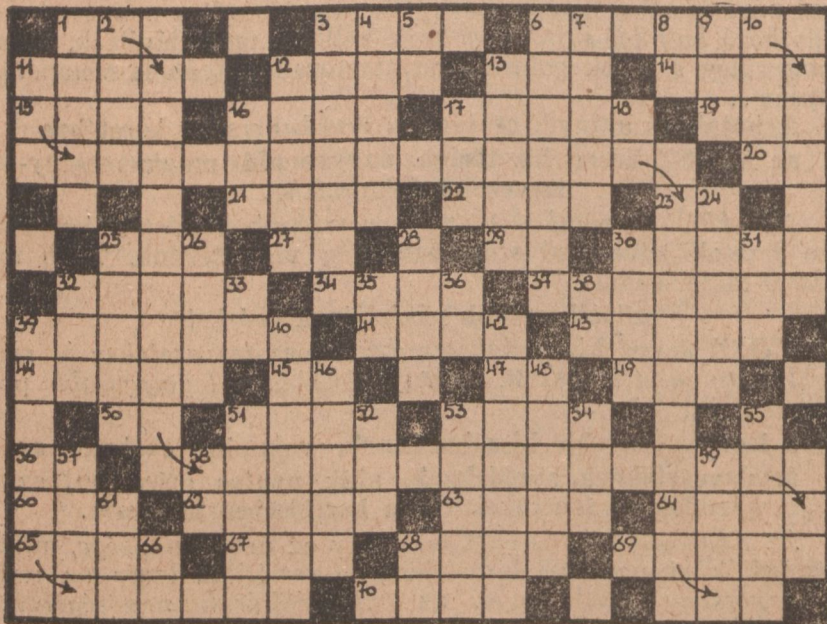
A kis kékmadár pedig elhordta az aranyfa összes aranyleveleit, mert se szeri, se száma nem volt a szegény embereknek.

Ő maga pedig éhen vészett. Röpében a kék ég alatt a kék tengerbe esett, s puha hullámsírban örök nyugalomra lelt.

Reményi Józsefné

XI. keresztrejtvény Kossuth-idézet

VIZSZINTESEN: 1. Kossuth-idézet (turini levélből, 1883 július 18.) „Két eszme volt, mely vezérelte az eljövendő világítást: a becsületesség és az ösvényesség...” (folytatás: 1. vízszintes, 11. — 39. — 40. függőleges. — 3. Település. — 6. 1848 hőse. 11. A román Nagy Ferenc. — 12. Testrészt. — 13. Liter, rövidítve. — 14. Fűnév. — 15. Rossz kívánság. — 16. Lajoska. — 17. A képzőművészetben Mária ábrázolása a halott Jézussal. — 19. Három, oroszul. — 20. Vissza; nővény. — 21. Tetőfedőanyag. — 22. Allati testet borít. — 23. Ugar közepe. — 25. Halál-szerv. — 27. Tiltószó. — 29. — Hibában van. — 30. Polinéziai szigetcsoporthoz. — 32. Elege van valamiből. — 34. Golyós-bábusjáték. — 37. Német kancellár volt (6. kockába két betűt írjunk). — 39. Város Erdélyben. — 41. Himbálózók. — 43. Attila fia. — 44. Erről a helyről. — 45. Szagban van. — 47. YS. — 49. SGI. — 50. Vita közepe. — 51. A betűsor kezdete. — 53. Végtagja. — 56. Igen, oroszul. — 60. Vég, idegen nyelven. — 62. A hangok rendszeres egymásutánja. — 63. Falu és fő róma közelében. — 64. Hayworth keresztneve (ék-felesleg). — 65. Mezei rákos. — 67. Félleg kever. — 68. Az orosz petróleumtermelés fővárosa. — 69. A zene lényege, névelővel. — 70. Ötven száze-léka.

FÜGGŐLEGESEN: 1. Vissza: curriculum... (önéletrajz). — 2. Az üres hordó ad ilyen hangot (fordítva). — 3. Válasz. — 4. Bala-toni fürdőhely. — 5. Azonosok. — 6. Csak gyorsan! — 7. Keresztül verekszi magát. — 8. Fél cica. — 9. Távolról jelez. — 10. ...köl, elindul. — 11. A 1. vízsz. folytatása. — 12. Nem alacsony. — 13. 1645-ben kötött béke. — 16. A tolvaj teszt. — 17. Félleg Pesten. — 18. Halatőr része. — 24. Névelős betegsegélyző. — 25. Takarni. — 26. Vissza-

nyúl (1). — 28. Diszes. — 30. Egyformák. — 31. Költői are (a középső kockába két betűt). — 32. Emberek, angolul. — 33. Tiltószó. — 35. ...égedett. — 36. Kimondott betű. — 38. Római 99-es. — 39. A 11. függ. folytatása. — 40. Az előző sor folytatása. — 42. A szülő személnye. — 46. Névelővel: Kis Szuridisziget. — 48. Első... közellenség. — 51. Biztosítótársulat. — 52. Skálahangok. — 53. Idegen csatorna. — 54. Félleg eligér. — 55. Vissza: régi, értékes dolog. — 57. Öreg néni. — 58. Kimondott betű. — 59. Kérdés. — 61. Rombol, pusztít. — 66. Olva mássalhangzó. — 68. Igeköti.

Fenyősy Antal

X. Keresztrejtvényünk

megfejtői közül a következők nyerték az értékes nyereményeket. 1-1 nagytábla, legfinomabb minőségű AFOSZ-eszköládét nyertek: Szabó Mihályné (Horn Ede u. 18), Döry Kató (Vörösmarty u. 62), Varga Jánosné (Mikó u. 1), Galántai Zoltán (Wesselényi u. 65) R. Magda (Csáky u. 16); 1-1 nagyüveg, legfinomabb minőségű AFOSZ-bort nyertek: Dedinszky Wladimir (Rákospalota, Földvári u. 34), Aranyossy Józsefné (Rákoshegy, Bulcsy u. 17), Bovankiewicz Lászlóné (Büszörmei út 36/a), Huszár László (Ló-nyai u. 54), Sebők József (Conti u. 4).

XI. Keresztrejtvényünk

megfejtői között 5 nagytábla, legfinomabb minőségű AFOSZ-eszköládét és 5 üveg, elsőrendű minőségű AFOSZ bort sorsolunk ki. Megfejtési határidő: március 26. A kivá-gott rejtvényeket az „AFOSZ Szövetkezeti Értesítő” kiadói hivatalának kell megküldeni, (IX., Ferenc körút 14).

Heisler Ignác szállítmányozás

Budapest V. Pannónia ucca 23.

Telefón: 201-470, 202-880.

Raktár: Nyugati p. u. 7.

Gyűjtőforgalom — szállítmányozás, vámkezelés.

Seperjen

REX

seprővel

világos fej biztos siker

Dr. Ötke sütőporral

ÖTKER TAPSZERMÜVEK

Budapest, VIII. — Telefon: 139-119

Uranos kékitő, fémtisztító és

SATURNUS paszta

minden háztartás legnagyobb haszna!

Kelkáposzta-leves kolbásszal. A nagy darab, jól megmosott, kelfejét felvágjuk. Néhány darab fetszeletelt burgonyát adunk hozzá. Tetszés szerinti kolbászmennyiséget karikákra vágunk és az egészet bő vízzel feleresztve 20-25 percig főzzük. Bors-sal, köménnyaggal, majorannával ízesítjük. **Bazsó I.-né (Kispest.)**

Asszonyom!

Bőrének üdeségét táplálkozásának helyessége biztosítja. Igyon eredeti, Szent Lukács védjegyvel ellátott

Kristály ásványvizet

Kockadara. Akár búza-, akár kukoricadarát sós vízben olyan sűrűre főzünk, hogy alig keverhető legyen. Vizes deszkára kiöntjük és hűvéllyűjnyi vastagságúra véve, kockákra felszeleteljük és átsütjük. Tetszés szerint, ízzel, vagy sajttal ízesítjük. **K. A.-né.**

Afosz csokoládé minősége kiváló

GSCHWINDT

léle

Aqua vitae

Nagykőrösi barackpálinka

Nagykőrösi óbörpárlat

Konzervek

Élesztő

Változatlan minőségben

STYL FOGVÁJÓ A MINŐSÉGI ÁRU

Filek M. Béla

speciális ellenőrző pénztár üzem

Vétel, eladás, csere

Budapest, V., Honvéd-u. 38. Telefon: 323-232.

Meghívó

Az AFOSZ igazgatósága, valamint a VIII. kerületi Ü. K. B. tagok szeretettel meghívják a Szövetkezeti tagjait az 1948 március hó 20-án este 7 órakor a VIII. ker. Szociáldemokrata Párt helyiségében (VIII. József körút 46.) tartandó műsoros ismerkedési összejövetelre.

Szerkesztői üzenetek

Pécsi László, Március 1-1 számunkban üzen-tünk Önnek. — „Alom”. Zavaros irás. Kosztolányi mondta egy alkalommal, hogy az érthetőség a legelemibb udvariasság az írónak olvasója iránt. — Érdeklődök. Előfizetési díj, egyelőre 6 forint egy évre.

Szövetkezeti Értesítő

Főszerkesztő: Galló Béla.

Felelős szerkesztő: dr. Gelléri Gábor.

Felelős kiadó:

Lakenbach Artúr

Világosság Nyomda Rt. Budapest 8966

VIII. Conti utca 4

Felelős nyomdavezető: Eper István